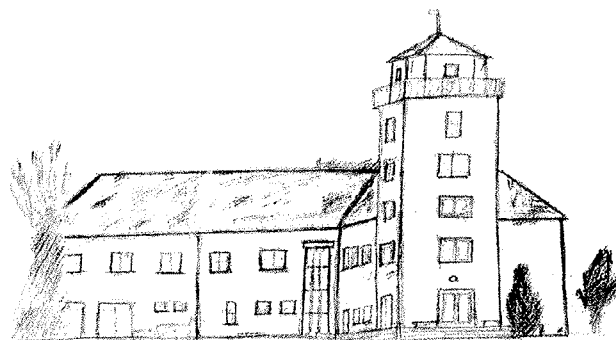
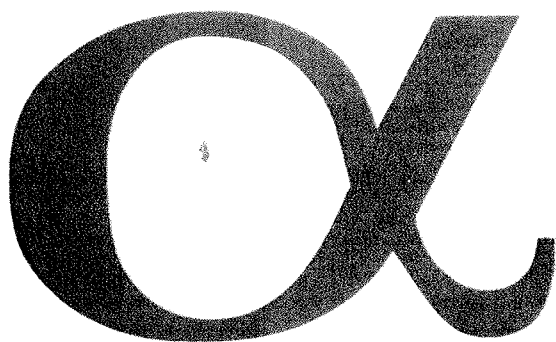

V. ÉVFOLYAM V. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2004. JANUÁR

Farsang

Idén váratlanul ért minket a hír, hogy most lesz a farsang. Alig egy hetünk volt arra, hogy ötleteket gyűjtsünk, és azok közül az egyiket meg is valósítsuk. Mégis sokan leleményes jelmezekbe öltöztek.

A buli elején az "ismeretlen bohóc" (Sára tanárnő) bemutatta a maskarásokat.

Utána jött a tánc. A zenét most is Zsigmond és csapata szolgáltatta. Volt büfé és teaház, melyben jó volt a hangulat. Bár a hatodikos fiúk inkább Rizikóztak, nem voltunk táncosok híján.

Nyolc órakor kezdődött a tombola. Érdekes volt, de én nem nyertem semmit. A sorsolást jelmezőverseny követte, melyben egyéni és csoportos kategóriában lehetett indulni.

A nyertesek:

Egyéniben:

1. Túró Rudi (Bartha Mátyás 6.a)
2. Csillagfejű csavarhúzó (Dobó Ferenc 6.a)
3. Tüdős (Szebeni Dániel 5.a)
4. A kétarcú ember (Makray Andrea 8.a)

Csoportosan:

1. Mesekönyv, A szabó és a kulcsár (Szabó Anna és Kulcsár Emese 6.a)
2. Göncölszekér (a 7.a lányai)
3. A kertész és a répa (Tóth Eszter és Tóth Lili 7.a)

Az osztály, melyből legtöbben öltöztek be : a 7.a.

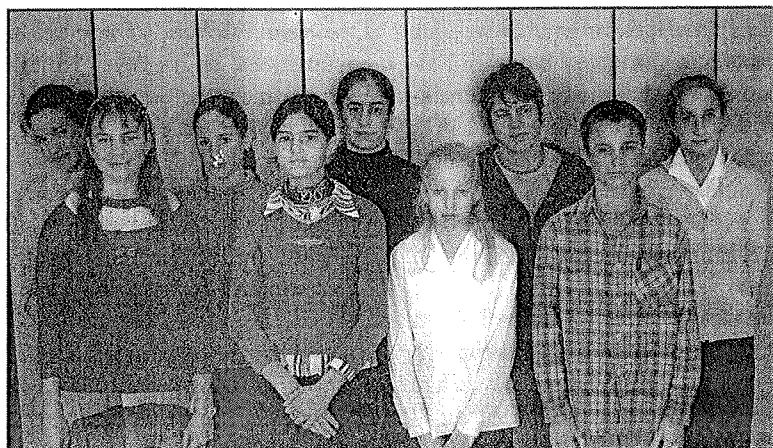
Az idei mulatságban végre igényeinknek megfelelő tombolatárgyakat nyerhettünk. Apró hibák azonban most is csúsztak

a sorsolásba. Testápolót, díszvázát, nyakláncot és egyéb "hölgyfelszerelést" véletlenül sem lányok nyertek. Fordítva néhez is lett volna, hiszen fiúknak való kedves tárgyak alig voltak a kosárban...

Mindent összevetve kellemes volt. Gyertek el jövőre (is)!

Szabó Anna Zsófia 6.a

Az első félév kitűnő eredménnyel végzett tanulói:

- 5.a Légrádi Zsófia
- Nagy Bianka
- 6.a Erdős Zsuzsanna
- Kassai Gyöngyi
- 7.a Billein Balázs
- Juhász Borbála
- Legeza Luca
- 9.a Libertiny Dorka
- 11.a Kriván Andrea

Zsófia

Szeptember óta iskolánkban, hogy úgy mondjam egy érdekes színfoltként tűnt fel Sofia (ejtsd: Szofia). Közismertebb nevén "Zsófia", a 7.a osztályból. Igazgatónő fel is kért egy interjú elkészítésére az Alfa újság számára, mivel egészen jól megbarátkoztam vele. (Azt hiszem nem csak én vagyok így ezzel.) Alapjában véve közvetlen, vidám természetű, érződik róla, hogy eltérő, más kultúrkörből származik. Szóval tényleg egy igazi egyéniség. Talán ezt nevezik latin temperamentumnak? De ezt döntse majd el mindenki magának! Érdemes személyesen is elbeszélgetni vele, úgy-hogy ajánlom mindenki számára, hogy megismerkedjen "Zsófikával".

Én egy kicsit tartózkodtam a nyilatkozatkészítéstől, mert ez életem első interjúja, de végül is elérkezett az idő. Íme hát:

!Buenos días, Sofia! ?Como estás?

!Gracias, muy bien!

Sok diák még mindig nem ismer téged, ezért szeretném, ha néhány sorban bemutatkoznál nekik. Honnan jöttél és mi volt az az indok, amiért több ezer kilométert utaztál és meg sem álltál Magyarországra? Mesélj egy kicsit magadról és az országról!

Sofia Andrea Simón Sasyk (ejtsd: Szofia Andrea Szimón Szaszik) vagyok, 14 éves múltam. Venezuelából jöttem és Caracasban (ejtsd: Karakas) élek, ez a főváros. Legjelentősebb nemzeti személyiségünk Simón Bolívar. Az ország zászlója sárga-kék-piros, a középső kék sávban hét csillag helyezkedik el. Az ország hivatalos neve Venezuelai Bolívar Köztársaság, Dél-Amerikában található. Északon a Karib-tenger, a szárazföldön Kolumbia, Brazília és Guyana határolja.

A Venezuelai Magyar Cserkészlet adta a lehetőséget, hogy Magyarországra jöjjenek tanulni a nyelvet és megismerni a magyarság történelmét, kultúráját, hogyha visszamegyek, utána őrsvezető lehessenek.

Milyen nyelven beszélnek Venezuelában?

Spanyolul!

Nagyon szépen beszélsz magyarul. Elmondanád hol tanultad meg a nyelvet?

A nagymamám tanított, ő 1950-ben jött el Magyarországról.

A cserkészletben tanultok magyarul?

Igen. Magyar könyveket, verseket olvasunk, tanuljuk a Himnusz, a Szóza-

tot és a cserkészek törvényeit.

Hogy tetszik Magyarország? Milyenek a te szemedben a magyar emberek?

Sokkal másabbak, mint Venezuelában. De itt is nagyon jó fejek, szeretem őket. Magyarország nagyon szép, rendezett ország.

Hol laksz itt-tartózkodásod alatt?

Az osztálytársaméknál, Horváth Rebekáéknál, Pilisszentlászlón ami szintén szép. Nagyon aranyosak velem.

Ismerted őket előtte?

Nem. Igazgatónő szerezte nekem a családot.

Meddig maradsz itt nálunk?

Nyárig, az iskola végéig. A vízumom július 29-én jár le.

Hogyan alkalmazkodtál az itteni hideghez?

Sehogy! Nehéz megszokni. Jobban szeretem a meleget, mint a hideget. De Caracasban is van olyan hely, ahol állandóan esik a hó. Amúgy a hőmérséklet, amikor a leghidegebb kb. +13°C, amikor a legmelegebb kb. +38°C.

Vannak testvéreid?

Igen. Nővérem Estefanía (16 éves), húgaim Emma (2 éves) és Krisztina (7 hónapos).

Bizonyára nagyon szereted őket. Hogy tudod elviselni a hiányukat?

Nagyon nehéz, mert ők hozzák a boldogságot az életembe. Főleg a nő-

vérem Stefi, akivel mindent meg tudok beszélni.

Gyakran van honvágyad?

Az elején nagyon, most már nem, de a barátaim hiányoznak.

Milyenek az itteni osztálytársaid, tanáraid? Sikertült beilleszkedned?

Igen. Az osztálytársaim nagyon jó fejek, a tanárok nagyon kedvesek velem. A beilleszkedés eleinte nagyon nehéz volt, de most már jól érzem magam.

Mesélj nekünk az ottani iskolai életéről és arról, milyen különbségeket vélsz felfedezni?

Másképpen osztályoznak nálunk, 1-20-ig, a 20-as a legjobb. Ott nehezebb 20-ast kapni, mint itt 5-öst. (elmosolyodik) Az is más, hogy Venezuelában minden iskolában egyenruhát kell hordani, amin rajta van az iskola címere.

Mi a kedvenc tantárgyad itt és nálatok?

Oththon a történelem és a spanyol, itt a magyar.

Hallottam, hogy olvasni is szeretsz. Esetleg van kedvenc íród, költőd?

Nagyon szeretek olvasni! Kedvenc íróim Paulo Coelho ő brazil, Gabriel García Márquez ő kolumbiai, Leonardo Padrón ő venezuelai, Cabrera Infante ő kubai és a költő, Pablo Neruda ő chilei. Jostein Gaardertől az "El mundo de Sofia" azaz Zsófia világa a kedvenc művem. (büszkén és mosolyogva mondja)

Az előbbiekből láthatóan nagyon szereted a szépirodalmat.

Igen.

Milyen más érdeklődési köröd van még?

Szeretek ékszereket, fülbevalókat készíteni, de érdekel a festés, textilizés és a kerámiakészítés is. Nagyon szeretek zenét hallgatni. Kedvencem a Desorden Público, ez egy venezuelai együttes. És emberekkel ismerkedni. Ez nagyon fontos nekem!

Van kedvenc ételed, italod?

A cachapa (ejtsd: kacsapa), ez venezuelai étel. Kukoricalisztból van a tészta, olyan, mint itt a palacsinta, inkább édesebb, mint sós és margarint meg sajtot teszünk rá, amit utána félbehajtunk. A nagymamám ha el fog jönni meglátogatni Magyarországra, meg fogom kérni, hogy készítsen nekem. A cachapa nagyon finom! A magyar éte-

lek közül a tejbegrízt szeretem. Kedvenc italom a cocada (ejtsd: kokádá).

Hát ezt se nagyon ismerik a magyar gyerekek! (hangosan nevetünk, meg is kell állnunk egy pillanatra, amíg lecsilapodik a hangulat)

Ez kókuszléből, kókuszhúsból, tejből és jégből áll. Olyan, mint egy turmix. Ez is nagyon finom.

Végül van-e valami, amit az itteni diákoknak üzensz így az újságon keresztül?

Az életben minden változik, és ha el tudjuk fogadni ezeket a változásokat pozitívan, akkor kevesebb gond jár a fejünkben, így elviselhetőbb, boldogabb az életünk.

Azt hiszem ez egy szép befejezés! Sok sikert kívánok a tanulmányaidhoz és ahhoz, hogyha hazatérsz, tovább add azokat az élményeidet, tapasztalataidat, melyeket itt Magyarországon szereztél!

!Muchas gracias! Köszönöm az interjút!

Gabi

OKTV - II. forduló

A történetet valahol év elején kell elkezdni. Ekkor kérdezték meg tőlem, hogy nincs-e kedvem indulni a földrajz OKTV -n. Ekkor jött az önbizalomhiányból fakadó (kedvenc) kifogásom, az "úgysem sikerülne", persze a "nincsen időm felkészülni" sem maradt ki a repertoárból. Szerencsére sikerült meggondolnom magam egy hétvége alatt, és elkezdtem a felkészülést az első fordulóra.

Erre múlt év novemberében került sor, a feladat pedig egy teszt megoldása volt az általános természetföldrajz témakörében. December közepén jött az értesítés, hogy pontszámom alapján bejutottam a második fordulóra. Ez egyrészt azt jelenti, hogy egy pályamunkát kell készíteni 20-30 oldal terjedelemben, másrészt pedig azt, hogy egy újabb tesztet kell megoldani, de ezt már a gazdasági földrajzból.

A pályamunkámban Európa legnagyobb aranytartalékát rejtő érctelepével, az Erdélyi-érchegység Aranysokszögével foglalkoztam. A téma aktualitását az adja, hogy a Verespatak környéki arany kitermelését a kanadai-román érdekeltségű vállalat úgy akarja megvalósítani, hogy az az egész térségre nézve beláthatatlan következményekkel járna. A kitermelés során elhordanák a hegyeket, elpusztítva ezzel a római bányászat emlékeit, ezzel együtt természetesen a környezetben is hatalmas

kárt tennének. Ami még ennél is felháborítóbb az az, hogy az egész települést el akarják tüntetni a föld színéről, már meg is kezdték a házak felvásárlását. A házak, templomok és temetők helyén

egy hatalmas, ciános folyadékkal teli ülepítő medence létesülne. Ez állandó veszélyt jelentene a környék lakosságára, és újabb ciánszennyezéssel fenyegetné Magyarországot is. Úgy gondolom ez a probléma elég fontos ahhoz, hogy minél többen tudjanak róla, és foglalkozzanak vele.

A dolgozat végül, megfeszített munkatempóban elkészült, tehát most a feladatom az, hogy felkészüljek a február 23-án esedékes második fordulóra. A két írásbeli forduló és a dolgozat pontszámának összesítése alapján lehet bejutni a döntőbe, az ország 30 legjobbjába közé. De hogy ez bekövetkezik-e, még nem tudhatjuk. Addig is készülök, és remélem a legjobbakat.

Befejezésként szeretnék köszönetet mondani Hajnalka tanárnőnek és Kiss Székely tanár úrnak azért a hatalmas, idejüket nem kímélő segítségért, mely-

Látni és láttatni (gondolatok két kiállítás kapcsán)

December 17-én az iskola közel negyven főből álló csapata ellátogatott a Szépművészeti Múzeumba, a "Monet és barátai" című impresszionista festménykiállításra.

Ide 43 országból gyűjtötték össze a képeket. Nagyon érdekes volt a különböző festők műveit együtt látni. Volt olyan, ami ugyanazt a tájat ábrázolta, és mégis egészen más volt reggeli napfényben, mint ködben.

Ezután a Budai Várba mentünk, ahol megnéztük az egyik legnagyobb magyar impresszionista festő, Mednyánszky László kiállítását. Egyik osztálytársunk megjegyezte: "Mednyánszky volt olyan nagy festő, mint Monet, csak máshova kellett volna születnie ahhoz, hogy őt is elismerjék."

Valóban épp olyan szépek a képei, mint bármelyik francia impresszionistáé. Tanulmányrajzai nagyon érdekesek, csavargóképei pedig félelmetesen élethűek. Ha pedig az ember a tájképeit nézi, úgy érzi, mintha a valódi helyszínen állna.

A kiállítások nagyon szépek voltak, és reméljük, hogy mindenki megnézi majd őket.

Mindannyian nagyon köszönjük, hogy elmehettünk, és nagyon jól éreztük magunkat.

9. c

lyel felkészülésemet és a pályamunkám elkészülését segítették.

Molnár András,
12. osztály

Tanári arcképcsarnok

A régi diákoknak biztosan ismerős már az újságcikk címe, de az új diákok kedvéért röviden leírnám, hogy ez mit is takar. Az iskolaúj-ságban ez egy állandó cikk, amit azért találtak ki, hogy tanárainkat ne csak az élettrajzaikból, és az órákon ismerhes-sük meg, hanem kicsit közelebbről, személyesebb témákkal kapcsolatban is. Idén a gólyatanárok közül elsőnek Regős Beatrix tanárnő mesél magáról (úgy gondolom, sokak öröme!) :)

Meséljen egy kicsit a gyermekkorá-ról!

Rengeteg szép emlékem van a gye-rekkoromból, nem is tudom mit emeljek ki belőle. Amikor megszülettem, még Pomázon laktunk a nagy-szüleimnél (egy éves koromig, utána költöztünk át Szentendrére), és na-gyon sok ember vett körül sok, sok szeretettel. (A szüleim, a nagybátyám, mindig voltak vendégeink is: szom-szédok, barátok.) Nagyon sokat foglal-koztak velem: rengeteget meséltek ne-kem, játszottak velem, mindenki mást "tanított": az egyik nagybátyám pl. ál-landóan angol szavakkal "gyötört", olyan abszolút egyszerű szavakkal mint pl. "indistinguishable" (megkü-lönböztethetetlen). Később a húgaim-mal játszottam sokat: két húgom van, mindkettőjünkkel nagyon jó kapcsolat-ban voltam és vagyok is, amit óriási kincsnek tartok. Nagyon nagy aján-dék, ha vannak az embernek testvérei, és jóban van velük. A szüleimmel is jó kapcsolatom van, leszámítva a normá-

lis szülő-gyerek konfliktusokat. Sze-rintem nagyon jól neveltek bennünket abban az értelemben, hogy fokozato-san neveltek önállóságra: egyre több szabadságot adtak, ahogy nőttünk, egyre több dolgot kellett nekünk el-dönteni és megoldani, de ha bármi-lyen problémánk volt, mindig ott vol-tak mellettünk, és ha kértük, segítet-tek. Ez nagyfokú biztonságot jelentett. Édesapám személye mindig is a biz-tonságot jelentette számomra: emlék-szem egyszer a pa-takparton sétál-tunk, és nekem el-vitte a víz a cipő-met (igazából már nem emlékszem rá, hogy hogyan került a cipő a víz-be, csak arra em-lékszem, hogy a víz-en lebeg, és úszik tovább). Elég gyor-san úszott, és én nagyon megijed-tem, hogy most mi lesz ... De apukám elkezdett szaladni,

és mint egy hős, kimentette az én megszökni vágyó lábbelimet... Ez a kép nagyon élesen él bennem azóta is! Sokat voltunk a természetben: kirán-dultunk, sétáltunk, szánkóztunk.

Nagyon pozitív és vidám légkör uralkodott nálunk, amikor kicsi vol-tam, és ez meghatározza szerintem a mai éneket is. Mindig a jót próbálták erősíteni bennünk, és nem a rosszat hangsúlyozták. Ezt szeretném majd továbbadni én is a családomnak, de ugyanúgy Nektek is! :)

Mindig is a tanári pályára vágyott, vagy más elképzelései voltak?

A kérdés jó: különösen Nektek, hi-szen ilyenkor, ebben az életkorban az ember sokat gondolkodik azon, hogy mihez is kapott tehetséget a jó Isten-től, és mi az, amit egész életében jó kedvvel és lelkesen tudna csinálni. Őszintén szólva bennem már nagyon korán kialakult az, hogy tanár szeret-nék lenni, csak akkor még magamnak sem vallottam be. Középiskolában pe-dig rájöttem, hogy én középiskolában

szeretnék majd tanítani, mert - sze-rintem - ez a legizgalmasabb kor egy tanár számára /meg persze a diák számára is!: ilyenkor lesz a gyerekből felnőtt, és ez valami csodálatos dolog/. Annyi minden történik ilyenkor Ben-netek, Veletek, és nagyon fontos, hogy megfelelő emberek legyenek ilyenkor a fiatalok körül. Hogy én egy ilyen megfelelő ember vagyok-e, azt nem tudom, de igyekszem az lenni. :) Te-hát, hogy középiskolai tanár szeretnék lenni, azt gimiben döntöttem el. Ez-után bátran mondogattam mindenki-nek, hogy én középiskolai német tanár szeretnék lenni, és mindenki öröm-mel fogadta ezt. Bár kacérkodtam még az orvosival kb. egy délután erejéig: ez csak annyiban vonzott, hogy segíthet-nék az embereknek, de estére rájöttem, hogy ez nem nekem való. A taná-ri pálya nagy konkurensé azonban a jog volt: ugyanis sokáig hezitáltam, hogy talán mégis jogra kellene men-nem. Sokan mondták, hogy szerintük ahhoz is lenne tehetségem, mert pl. jól tudok érvelni (ezt szegény Édesapám is érezte néha egy-egy vita során... :(.)meg állítólag van egyfajta jogi gon-dolkodásom. Ezt nem tudom megítél-ni, viszont az elmúlt két évben elvé-geztem két évet Pécssett a Jogi Karon, jogi asszisztensként, és ezen két év alatt bebizonyosodott, hogy jó volt az a döntés, hogy a Bölcsész Karra men-tem, és nem jogász lettem. És az el-múlt fél év (mióta itt tanítok) is meg-erősítette bennem azt, hogy jól dön-töttem, hogy tanár lettem. Én nagyon élvezem, remélem a diákok is ...!)

Miért választotta a német szakot?

A német nyelvvel elég korán kapcsola-tba kerültem: általános iskola első osztályában, bár alsóban még inkább csak énekeket, mondókákat tanultunk, meg néhány alapigét, - főnevet. A for-dulat 10 éves koromban következett: amikor a szüleim kiküldtek egy német családhoz egy hónapra Németország-ba. Akkori német tudásom kb. 3 mon-datra korlátozódott: éhes vagyok, szomjas vagyok, fáradt vagyok, és tud-tam azt a néhány alapigét, amelyeket a suliban tanultunk: állni, ülni, feküdni, aludni. Ha bármi mást akartam mon-dani, ki kellett keresnem a szótárból, és rá kellett böknöm a szóra. Ez elég körülményesnek látszik, de akkor

nem találtam jobb megoldást ...

Ami egy kicsit furcsa volt, az az volt, hogy a család állandóan azt kérdezgette, hogy "stehst du?" (állsz?). Ez meglepő volt számomra, mert bárhol voltam (ültünk a reggelinél, feküdtünk a tengerparton vagy úsztunk a tengerben), ezt kérdezték. Gondoltam, hogy elég érdekesek ezek a németek, de hát mit lehet tenni... Aztán a 4. (!!!) napon úgy döntöttem, hogy megmondom nekik, hogy nem értem, hogy mit mondanak. Amikor a szótárból kikerestem azt a szót, hogy "érteni", akkor esett le, hogy állandóan azt kérdezték, hogy "verstehst du?", csak elharapták a szó elejét. Ezek után a lehető legnagyobb boldogsággal mondtam, hogy "NNNEEEEEIINN!!!"

A legnagyobb megkönnyebbülést azonban akkor éreztem, amikor leszállt a repülő Ferihegyen. De ezt a "kiküldünk egy hónapra Németországba" játékot még egyszer-kétszer eljátszották velem a szüleim, bár akkor már nagyobb sikerem volt a német családnál. :) Szóval így indult a német szak. Ezek a gyerekkori kinttartózkodások igencsak megdobták a némettudásomat, olyan szempontból, hogy bárhol és bármikor meg mertem szólalni németül. A suliban is sikerélményeim voltak, mert sok mindent tudtam, és nem kellett tanulnom.

A következő fordulat gimiben következett, ahol szintén a jobb németesek közé kerültem, és 10.-es koromban lettettem a középfokú nyelvvizsgát. Ekkor úgy gondoltam, hogy ezzel vége is van a német nyelvvel folytatott kalandomnak, ezért 11-es koromban nem is nagyon tanultam a németet. (Ill. egyáltalán nem tanultam, csak versenyekre mentem el.) Aztán az érettségi előtti nyáron kitaláltam, hogy akkor mégis német szakra szeretnék menni, és akkor kezdtem el újra foglalkozni a nyelvvel. Anyukámnak volt egy nagyon vicces ötlete: azt mondta, hogy menjek el felsőfokúzni. Azt hittem, Édesanyám csak viccel, de aztán láttam rajta, hogy komolyan gondolja a dolgot. Megpróbáltam. Így én lettem az az ember, akit felsőfokú nyelvvizsgával sem vettek fel az ELTÉ-re, mert 116 lett a ponthatár, én meg jól eltoltam a felvételimet. Aztán másodszorra sikerült (a ponthatár "leмент" 112-re)

.Most itt vagyok és ennek nagyon örülök, mert így megismerhettelek Benneketek... :)))

Miért jött ebbe az iskolába tanítani és mik az első benyomásai?

Az egyik ok, amiért idejöttem az az volt, hogy az Igazgatónő hívott, és az ember örömmel megy olyan helyre, ahova hívják, mert úgy gondolja, hogy akkor számítanak rá, és örülnek annak, ha ott van. (Zsuzsa tanárnő-ként gimnáziumban ő volt a némettanárom, nagyon sokat köszönhetek Neki mind szakmai, mind emberi szempontból!) A másik ok pedig az volt, hogy szerettem volna egyházi iskolában tanítani, mert szerintem nagyon fontos, hogy beszéljünk a hitünkről, arról, hogy hogyan tudjuk hitelesen élni a hitünket, hogyan tudjuk megélni a kapcsolatunkat Istennel, hogyan kerülhetünk közelebb Hozzá. Emiatt jöttem ide, mert tudtam, hogy ez is része a nevelésünknek, és tudom, hogy a többi kollegám is hasonlóan gondolkodik ebben a kérdésben.

Első benyomások: nagyon, nagyon aranyos gyerekek járnak a suliba!!! Nagyon szeretem mindegyik csoportomat, és mindegyik diákomat!!! Nagyon örülök, hogy Veletek tölthetem a napjaim nagy részét!!! :)

Mivel foglalkozik szívesen szabadidejében?

Sokkal több szabadidőt szeretnék, de

azért jut mindenre és mindenkire, amire és akire kell. Szeretek olvasni: főleg irodalmat. Szeretek ilyen "női dolgokat" csinálni, mint főzni (kipróbálni különleges recepteket), sütni (német csoportjaim már tapasztalták is: különböző receptekkel üldözöm őket). Szeretek varrni és kézműves dolgokat csinálni: most pl. kosárfonó tanfolyamra járok. Vagyis minden olyan dolgot szeretek, ahol lehet valamit alkotni.

Aztán szeretek kirándulni, úszni és biciklizni. Aminek nagyon örülök: hogy nyáron Angliában kipróbálhattam a lovaglást. Az egyik barátunk azt mondta, hogy nagyon "professzionálisan" lovagolok, pedig szerintem semmi különösöt nem csináltam, csak kihúztam magam, mert jólesett. Én erre azt válaszoltam, hogy nekünk ez a vérünkben van, mert a magyar az egy lovas nemzet!!! :)

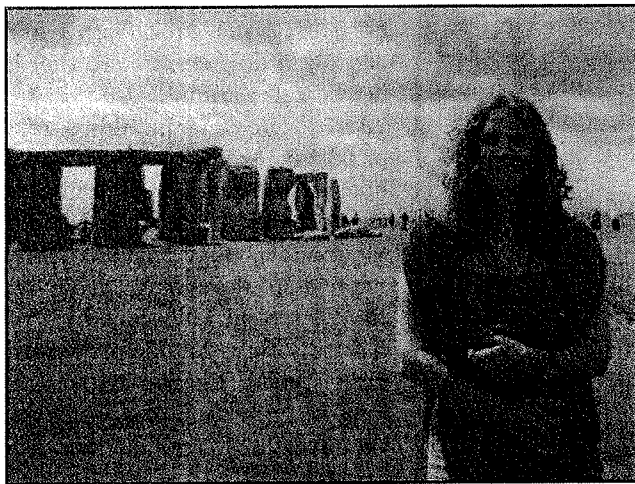
Szeretek szép várakat és kastélyokat felkeresni, sokat utazni, megismerni különböző embereket, és elmenni gyógyfürdőkbe.

Tart háziállatokat?

Most lehet, hogy sok diáknak csalódást fogok okozni, de nem vagyok közeli kapcsolatban az állatokkal. Ez most így biztos furcsán hangzik, mert ez nem azt jelenti, hogy nem szeretem őket, csak inkább olyan semleges a kapcsolatunk velük. (Bár a lovakat nagyon szeretem, meg a delfineket, de a kutyáktól meg nagyon félek. Lehet, hogy ez azzal függ össze, hogy nincs saját kutyánk, nem tudom.)

Inkább csak úgy távolról szemlélem az állatokat. Emiatt háziállatom sincs. Bár ha háziállatnak számít: akkor meg kell említenem, hogy voltak tyúkjak. Egy tanítványomtól kaptam kiscsibéket: búcsúajándékként vette, amikor elköltöztek Győrbe. Danit magyarból korrepetáltam, mert hosszú ideig Németországban élt a családjával, és amikor hazajött, akkor főleg a nyelvtannal voltak problémái a suliban. Dani kérdezte egyszer, hogy mi az a kis házikó a házunk mögött, én meg mondtam, hogy tyúkok, csak nincsenek benne tyúkok. Amikor elköltözésük előtt felhívott, hogy mit szólnék hozzá, hogy ha virág helyett 10 kiscsibét adna nekem ajándékba, igencsak meglepőd-

tem. Mondtam, hogy meg kell kérdeznem a családomat is. Ők pedig a rábólintottak a dologra. Így voltak csibéim, majd tyúkjaim háziállatként, de aztán szép sorba levágtuk őket és meggettük. Elég brutális vég egy háziállat számára, de azt hiszem ez a tyúkok sorsa...

Van olyan álma, amit nagyon szeretne, hogy beteljesüljön?

A konkrét álmaim közül megemlíteném, hogy szeretnék egy szép családot, szeretném boldoggá tenni a jövődöbeli férjemet és a leendő gyermekeimet, szeretnék jól tanítani, szeretném átadni azt a sok, sok értéket és szeretetet, amit eddig kaptam a körülöttem lévő emberektől. Szeretném, ha boldog fiatal felnőttként mennének el ebből az iskolából, és Ti is tovább tudnátok ezt adni a környezeteteknek.

Szeretném beutazni Skóciát, és szeretnék eljutni Kanadába!! :) Egy nagy, nagy álmom: hogy elvégezzem az angol szakot, és angolt is taníthassak. (Nem tudom ehhez a diákok mit szólnának, hogy nemcsak a némettel győztörném őket ...) Szeretnék jól megtanulni olaszul, spanyolul és franciául, és szeretnék egyszer résztvenni egy vadvízi túrán. De talán ha egy álmot kéne megfogalmaznom, akkor visszatérnék a kezdeti gondolathoz, ami arról szólt, hogy szeretném boldoggá tenni a környezetemben levő embereket. Igen, talán ez a legnagyobb álmom. Húúú, ez most nagyon idealista gondolatnak tűnik, igaz? Pedig valahol tényleg így gondolom.

Volt már olyan, ami be is teljesült?

Persze, hogy volt: nagyon szerencsés ember vagyok. Nagyon kényeztet engem a jó Isten!

Beteljesült álmok:

- Az hogy itt vagyok, itt taníthatok,
- Anglia (London/ Oxford, Cambridge/ Stonhedge, AZ ÓCEÁN!!!! Valami fantasztikus élmény!!! :)), egy színdarab megtekintése a Globe színházban, az első lovaglásom Angliában
- az egyetem, a sok külföldi út az egyetemi éveim alatt Németországba, Ausztriába, Svájcba és Franciaországba,
- nagyon mély és bizalommal teli pillanatok beszélgetések során testvéreimmel, barátaimmal

immal

- egy mosoly :), ... sok mosoly :))))), sok, sok mosoly :))))))
- egy szerelmes vers (egy francia fiútól, németül: képzelhetitek!!!)
- egy virágcsozor a volt a főnökömtől
- egy szerelmi vallomás egy olyan fiútól, akit nagyon, nagyon szerettem... ezek az apró, ill. talán nem is olyan apró beteljesült álmocskáim, mindegyik a maga kis történetével, előzményével... :)

ja igen, és egy ezüst, IV-es Golf.... :)

Mi az, ami a Tanárú szerint, a legfontosabb az életben?

A legfontosabb a szeretet. Ez most itt egy nagy közhelynek tűnik, pedig tényleg így van. Arra fogtok mindig szívesen emlékezni, ami szeretetben történt Veletek!

Fontosnak tartom azt is, hogy elfogadjuk a másikat olyannak, amilyen. Ne akarjuk megváltoztatni őt, hanem úgy szeressük, ahogy van, amilyen az ő természete. Így érdekes a világ, hogy különbözőek vagyunk!!! :)

Fontos az őszinteség, és hogy kedvesen mondjuk el a másinak az őszinte gondolatainkat.

Valamint fontos az, hogy az emberi értékek szerint éljünk, emberré váljunk életünk során, és segítsük egymást ebben az "emberré válási folya-

Mi itt vagyunk És Te hol vagy?

Sára és Krisztina tanárú vezetésével elindult a SZÍNJÁTSZÓKÖR. Először az alapokat tanuljuk izgalmas, néha vicces játékokkal (pl.: néma szituációs játékkal, olvasás gyakorlatokkal stb.), azután jön csak a java! Terveink szerint tavasszal megmutatjuk majd a nézőknek is, mit tudunk már.

A szakkör nem csak a színjátszásra vágyóknak jó alkalom, hanem azoknak is, akik meg akarnak tanulni szépen, tagoltan beszélni.

A kisgimnázium minden osztályából vannak néhányan, de ez nem azt jelenti, hogy TE nem hiányzol közülünk.

Az órákat minden pénteken 3 órától 4 óráig, az Áprily teremben tartjuk.

Szabó Anna 6.a

matban". Ezeket a dolgokat tartom fontosnak. Lehet, hogy egy kicsit felnőttesen és komolyan fogalmaztam és talán nehezen érthető, - különösen a fiatalabb diákok számára -, de remélem, hogy egyszer majd megértitek azt is, amit most még nem.

Végezetül pedig szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy megkérdeztek, és így is kapcsolatba kerülhettem a diákokkal. Talán egy kicsit túl pozitívrá sikerült ez az interjú, mint már írtam korábban is lehet, hogy egy kicsit idealistának tűnök (az is vagyok...), de ilyen nagyon klassz és pozitív kérdéseket kaptam. Kívánok Nektek sok szépet és jót, és kívánom, hogy Ti is fel tudjátok majd fedezni az élet szép oldalát, még akkor is, ha lesznek nehézségeitek, mert az élet nehéz, de nagyon, nagyon szép!!! :)

Sok szeretettel:
Beatrix tanárú

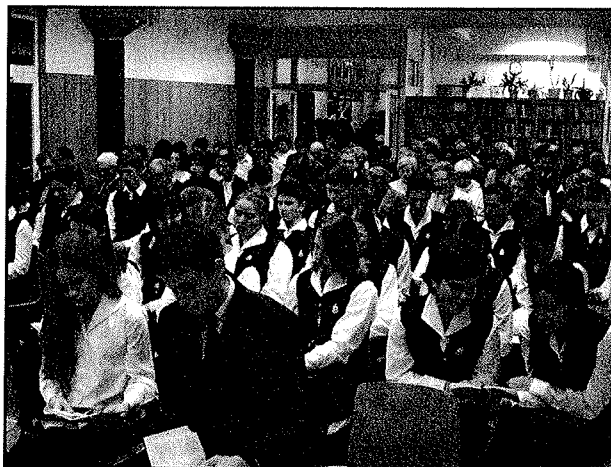
A cikket írta:

Juhász Eszter

Ökumenikus istentisztelet

"Bár szétszakadva él az egyház, Jézusban mégis egy lehet..."

Már második éve ad otthont iskolánk az ökumenikus imahét pénteki (ifjúsági) alkalmának. Tavaly, nem sokkal az Áprily terem átadása után még csak kezdetleges körülmények között tudtuk fogadni vendégeinket: fehér falak között, támla nélküli padokon ülve. Azóta sok minden

változott: nyáron a terem szép fa-burkolatot kapott, a falakat művészi fotók díszítik, a hangosítást korszerűen megoldottuk és éppen előző napra az új székek is megérkeztek a gyárból.

Az istentiszteletet Veszélka Tamás beosztott lelkész, iskolánk hittan tanára vezette.

Ilyenkor mindig olyan énekeket éneklünk, amelyek mindenki számára ismertek. Ezeket a külön erre a hétre szerkesztett "Ökumenikus énekeskönyv" tartalmazza. Az Ige-olvasásban Bartucz Anikó és Szabó Zoltán (12.a) voltak a tiszteletes úr segítségére, a nagy gimnázium énekka-

ra pedig Ágnes tanárnő vezényletével egy ifjúsági éneket adott elő orgona kísérettel. Az igehirdetés szolgálatát az izbégi római katolikus plébános úr látta el, aki az egység fontosságáról beszélt. Az istentisztelet imaközösséggel zárult és egy nagyon szép énekkel, ami egyben az egész hét fő gondolatát is megfogalmazta:

„Bár szétszakadva él az egyház, Jézusban még is egy lehet. Ha el is választ annyi korlát, Testvérekné adj testvéreket! Ha egy a Pásztor, egy a nyáj, Ó nála mind helyet talál.“

Míg a felnőttek az aulában tea és szendvics mellett beszélgettek, a fiatalok egy rövid időre még együtt maradtak az Áprily teremben. Bár a mi iskolánkban az ökumené a mindennapok része, hiszen a diákság több mint egy harmada más felekezetekhez tartozik, mégis jó ilyenkor közelebből meglátni, ki melyik közösségből jön.

Megbeszéltük, hogy 2005 január utolsó hetében ugyanitt újból találkozunk.

-i-a

Nézz az égre!

Iskolánkban immár második éve működik rendszeresen a csillagász kör. Idén is néhány lelkes tanuló vállalta azt, hogy kéthetente a hétfő délutánjából egy rövid óracsakát a csillagászat izgalmas világának ad át. Úgy érzem, hogy ezt senki nem bánta meg. Ennek alátámasztására, illetve egy kis kedv-csinálóként hadd emeljek ki egy-két érdekes részletet abból, amivel foglalkoztunk.

Az idei tanév első felében csillagászat-történetről esett szó. A csillagászat valamint a csillagászati ismeretek és elképzelések fejlődését követtük végig az őskortól kezdve napjainkig. Megtudtuk, hogy miért hét napos a hét és nem nyolc napos a nyolc, vagy hat napos a nap. Ennek a mulatságosnak tűnő gondolatnak bizony csillagászati magyarázata van. A "csillagászat szülőföldjén" az ókori Mezopotámiában készítették az első naptárakat. A mezopotámiai csillagászok összesen hét olyan égitestet ismertek, amelyek elmozdultak a csillagokhoz képest. A hét égitest: Nap, Hold, Merkúr, Vénusz, Mars, Jupiter Szaturnusz. Ezeket isteneknek hitték és templomokként hét emeletes zikkuratokat építettek. Mindegyik isten-

ség tiszteletére felajánlottak egy napot az életükből. Miután hét nap alatt végigjárták a templomot, kezdték előlről az egészet. Valószínűleg innen ered a ma is használt hét napos beosztás. Ezt támasztja alá egyes mai élő nyelvekben a napok neve is (pl. angol: Sunday, Sun-Nap; Monday, Moon-Hold; Saturday, Saturn-Szaturnusz).

Az ókori Egyiptomban a papok kiváltsága volt a csillagászat tudománya. Ennek fejlettségéről mi sem árulkodik jobban, mint a hatalmas piramisok. Az égitesteket gömb alakúnak tekintették, a Földet pedig, mint egy szabadon lebegő gömböt képelték el. Egészen fantasztikus eredmény, hogy a Merkúrról és a Vénuszról, mint a Nap körül keringő égitestekről beszéltek. Ezek azonban akkor, és később is - mint sok más dolog - a papok titka maradt.

Ehhez képest bizonyos értelemben kiséssel visszalépésnek tekinthető egyes görög filozófusok elmélete, amely szerint a Föld a Világegyetem közepén van és minden körülötte kering. Ptolemaiosz időszámításunk szerint a 2. században, 14 kötetben foglalta össze az antik csillagá-

szatot. Műve, mely az "Almagest"-t nevet viseli, több mint 1500 évig volt a csillagászat tankönyve! Állócsillag katalógusa azonban még a műben megfogalmazott geocentrikus világkép bukását is túlélte.

A csillagász-kör szervezésében idén is többször próbáltuk az eget kémlelni, de eddig az időjárás nem fogadta kegyeibe kísérleteinket. A cikk írásának hetében is próbálkozunk, remélhetőleg több sikerrel. A második félévben szeretnénk a planetáriumba is ellátogatni, valamint a tavaly is nagyon izgalmas előadást tartó Ponori Thewrewk Aurél újabb előadását meghallgatni. A csillagász szakkör tagjai a napi csillagászati és útkutatási eredményeket is figyelemmel kísérik. Ez idő tájt a Mars szondák sorsát követjük nyomon.

Továbbra is várjuk azokat a lelkes tanulókat, akik szívesen foglalkoznak ezzel a témával. Érdeklődni lehet a szakkör tagjainál, valamint Ferenczi Alpár tanár úrnál is. A csillagászat azonban nem csak a tudósok kiváltsága. A csillagos ég látványa bárki számára rejthet szépségeket, ezért mindenkinek ajánlhatom, hogy egy-egy szép tiszta csillagos éjszaka alkalmával, távcsővel vagy szabad szemmel nézzen bátran az ég felé.

Alpár tanár úr

Sipos ikrek: Attila, Ádám, Mihály

Sokan azt gondolják, hogy a sakk nem tartozik az igazi sportok közé, hiszen a fizikai megmérettetések helyett itt - egy sakktáblánál akár órákat ülve - a szellemi adottságokat kell kihasználni.

Először mindössze négy évesek lehetünk, amikor édesapánk egy sakktáblát rakott le elénk. Kezdetben megtanultuk a tábla felállítását, majd a bábuk neveit, és persze nem utolsó sorban a játszmában betöltött szerepüket. Második osztályba járhattunk, amikor versenyszerűen kezd-

tünk el foglalkozni a sakkal. Homoki Ottó tanár úr volt az, aki először tanított bennünket iskolai sakkszakkör keretében. Számos háziversennyel próbált felkészíteni minket az igazi, olykor feszültséggel teli versenyekre. Hétvégenként főleg Dunakeszire, majd Gödöllőre autóztunk, ahol a sakkverse-

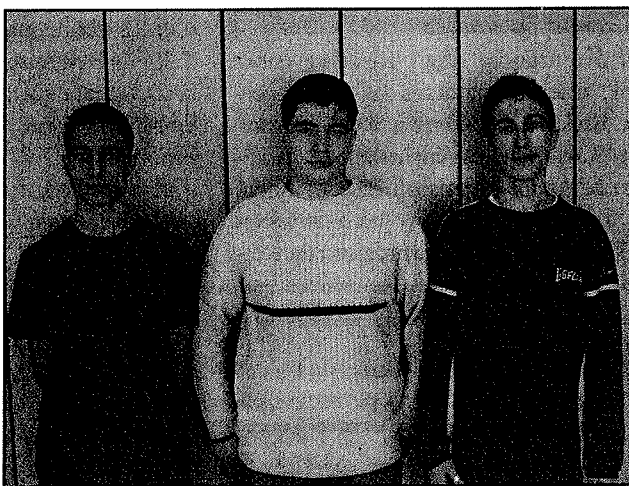
nyek keretében végre mi is megérezhetjük a sikerélmények örömét, és olykor a vereségek kudarcát.

A negyedik osztály padjait "koptattuk", amikor Tusák József - aki ma már ország-szerte ismert sakktanár - bemutatta nekünk egyik legtehetségesebb növendékét, Guba Miklóst, aki azonnal elkezdett velünk foglalkozni. Heti két alkalommal két-két órát tanított bennünket. Számos megnyitást tanultunk el tőle, és a végjáték fortélyait is megismertette velünk.

Még egy év sem telt el és 1998-ban csapatban megnyerve a Pest megyei Diákolimpiát már ott voltunk a "nagy nevek" között Debrecenben, ahol sikeresen elhódítottuk az Országos Diákolimpia 3. helyét. A Szentendrén megrendezett Anonymus versenyeken többször is jól szerepeltünk és a dobogón állhattunk. A havi egy-két nyílt, országos szintű verseny mellett (amelyeken 2000-2001-ben többször értem el 1., 3. illetve 4. helyezést) nagyobb országos és nemzetközi versenyeken is résztvettünk. 1999-2000-ben csapatban megnyertük a Pest megyei

(többfordulós) Bajnokságot. A 2002. évi Pest megyei Diákolimpiát megnyerve először kerültünk be a felsőtagozatos Országos Diákolimpiára, ahol 26 csapatból 13. helyezést értünk el. Még ebben az évben Misi a dobogó 3. fokán állhatott a Pest megyei Egyéni Bajnokság egyik részversenyén. Nagy előrelépésnek számított, amikor Szerbiában Magyarország színeiben játszhattam a 16 évesek között az Európa-bajnokságon.

2001-ben volt az első Református Iskolák Országos Sakk-, és Asztalitenisz Baj-

noksága, amelyen (általános iskolások között) rögtön elhódítottuk az egyéni 1. (Ádám), 2. (Misi) illetve 4. (Attila) helyet, és csapatban is az első helyezésért járó kupát hozhattuk haza. 2002-ben ugyanezen a bajnokságon - amely ma már hagyománnyá vált versennyé nőtte ki magát - a középiskolások között csapatban 3. helyezést értünk el. Tavaly pedig a 4. legjobb csapateredményt hozhattuk el a gimnáziumnak.

Nyaranta sem pihentünk, hiszen 1998 óta - egy-két kihagyással - július végén mindig a Kunféhértói Nemzetközi Sakktáborban versenyeztünk, edzettük magunkat. A 2001-ben elért 5. helyezésem óta 2002-2003-ban kétszer is a dobogó 2. fokán állhattam. A Balaton környékét bejárva versenyeztünk Balatonlellén is, ahol sikeresen teljesítve a 3. helyezésért járó kupát hozhattam el.

A Budapesten megtartott legutóbbi versenyen, az Országos Ifjúsági Csapatbajnokságon Szentendrét képviselve kiemelkedően teljesíttem a harmadik táblán (4 forduló - 3.5 pont).

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Szabó Anna Zsófia 6.a
Tóth Eszter 7.a
Varga Bence 8.a
Batka Balázs 9.a
Béltéki Gábor 9.a
Földi Nikolett 9.b
Juhász Eszter 9.b
Bartha Emőke 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu
Honlap: www.szrg.hu
Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.
Telefon: 06/26 302-595

A sakknak köszönhetően már fiatalon bejárhattuk az ország nagy részét. Megfordultunk például Mosonmagyaróváron, ahol a nyílt, nemzetközi sakkversenyen 3. helyezést értem el; Tatán, Szegeden, Székesfehérváron, Debrecenben, Kiskunhalason...

Tehát nemcsak egyénileg, hanem a testvéreimmel alkotott csapatban (itt meg kell említenem, hogy Attila és Misi is igen jó csapatjátékos) is a versenyeken általában az 1.-10. között szerepeltünk.

A sakk nemcsak a logikai-, és kombinációkészséget fejleszti, hanem a tanulásban (pl.: matematika) is igen nagy segítséget nyújt. Az ország különböző területeit bejárva számos barátot szereztünk, akikkel ma is tartjuk a kapcsolatot.

Úgy érezzük, hogy Guba Miklósnak, és persze édesapánknak köszönhetjük mindazt, amit eddig elértünk a sakk világában. Számos nagy hazai és nemzetközi versenyen nekik köszönhetjük, hogy ott állhattunk a dobogó valamely fokán, élvezhettük a győzelem mámorát. Lassan két éve már, hogy sakktanárunk nem tanít bennünket, de mikor egy versenyen jól teljesítek testvéreimmel, mindig eszembe jut, hogy nem véletlenül voltam, és még mai napig vagyok az ő tanítványa.

Sipos Ádám 9.b